

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.508/2012/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a felperesnek - dr. Frank Erzsébet ügyvéd által képviselt I.r., a személyesen eljáró II.r., III.r. és IV.r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. július 25. napján kelt 2.P.20.449/2012/26. számú végzésével kijavított 2012. július 24. napján kelt 2.P.20.449/2012/25. számú ítélete ellen a felperes 28. és az I.r. alperes 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben** és akként **változtatja meg**, hogy az I.r. alperes által a felperes részére fizetendő marasztalás összegét 1 080 000 (egymillió-nyolcvanezer) Ft-ra és annak az elsőfokú ítélet szerinti mértékű és tartamú kamatára leszállítja.

A felperes által az I.r. alperesnek fizetendő perköltség összegét 600 000 (hatszázezer) Ft-ra felemeli.

Az állam javára a felperes által fizetendő illeték összegét 1 025 100 (egymillió-huszonötezer-egyszáz) Ft-ra felemeli, az I.r. alperes által fizetendő 180 900 (egyszáznyolcvanezer-kilencszáz) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 100 000 (egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 494 800 (négy száz kilencvennégyezer-nyolcszáz) Ft fellebbezési eljárási illetékből a felperes 433 600 (négy száz harminchárom ezer-hatszáz) Ft-ot, az I.r. alperes 61 200 (hatvanegyszer-kettőszáz) Ft-ot köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs

INDOKOLÁS:

A felperes és az I.r. alperes ismeretsége az 1970-es évek végére nyúlik vissza. Az ügyvéd felperes az I.r. alperest több perben, illetve peren kívüli eljárásban is képviselte, okiratokat szerkesztett, jogi tanácsadást nyújtott a részére.

Jelen per alperesei, mint eltartók 1995. március 19. napján tartási szerződést kötöttek a perben nem álló **(eltartott neve)** eltartottal. **(eltartott neve)** a Szegedi Városi Bíróság előtt P.21.489/1998. szám alatt a tartási szerződés megszüntetése iránt peres eljárást kezdeményezett az I.r. alperessel szemben, amely perben az I. r. alperes képviselőt a felperes látta el. A per a felek 1998. október 27. napján kelt - a bíróság 5. sorszámu végzésével jóváhagyott - egyezségével zárult.

Az I.r. alperes a Keszthelyi Városi Bíróságon 4.P.20.363/1999. szám alatt keresetet terjesztett elő a II. r. alperessel kötött házasságának felbontása iránt. A perben vitatott volt a házasságot megelőző élettársi kapcsolat kezdő időpontja. A Keszthelyi Városi Bíróság 4.P.20.216/2000/48. számú ítéletével a házasságot felbontotta. A Zala Megyei Bíróság 2001. november 13. napján kelt 2.Pf.21.327/2001/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és a felek élettársi kapcsolatának kezdő időpontját 1987. szeptemberére módosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az I.r. alperes perbeli képviselőt a felperes látta el, ennek során két tárgyaláson jelent meg, és az elsőfokú eljárásban öt beadványt, a másodfokú eljárásban pedig fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

Az I.r. alperes a Keszthelyi Városi Bíróságon P.20.157/2002. szám alatt ajándék visszakövetelése iránt kezdeményezett peres eljárást a II.r. alperessel szemben. Az egy oldal terjedelmű keresetlevelet a felperes nyújtotta be a bírósághoz, a továbbiakban a perben nem képviselte az I.r. alperest.

A II.r. alperes a Zala Megyei Bíróságon 2003. szeptember 26. napján házastársi vagyonközösség megszüntetése iránti peres eljárást indított az I.r. alperessel szemben. A házastársi közös vagyon körébe tartozóként jelölte meg a **(település 1.neve, ingatlan címe)** alatti ingatlanból az I.r. alperes nevéen nyilvántartott 21/90, illetve az ő tulajdonaként jegyzett 25/90 tulajdoni hányadot, az ingatlan teljes forgalmi értékét 20 000 000 Ft-ban határozva meg. Közös vagyonként tüntette fel továbbá a **(település 2. neve, ingatlan hrsz.-a)** ingatlant, amely 2/3 részben az I.r. alperes, 1/3 részben az ő tulajdonában állt, ezen ingatlan forgalmi értékét 60 000 000 Ft-ban jelölte meg. Kérte az ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetését akként, hogy a **(település 1. neve)**-i ingatlanból az I.r. alperes tulajdoni hányadát adja a bíróság az ő tulajdonába, míg a **(település 2. neve)**-i ingatlanból őt megillető tulajdoni hányadot a felperes tulajdonába. Az ingóságok tekintetében a **(település 1. neve)**-i ingatlanban lévő ingóságokat az ő,

Pf.II.20.508/2012/3. szám

míg a **(település 2. neve)**-i ingatlanban lévő ingóságokat az I.r. alperes tulajdonába kérte adni értékkiegyenlítés megfizetése mellett. A per felperesének (II.r. alperes) álláspontja az volt, hogy az ingók és ingatlanok elszámolási egyenlege alapján őt 16 477 000 Ft illeti meg. A peres eljárásban az I.r. alperest a 2005. május 12. napjától 2007. július 1. napjáig terjedő időben a felperes képviselte. A per során a felperes a 2005. május 25., 2006. január 12., és 2007. június 18. napján tartott tárgyalásokon vett részt a Zala Megyei Bíróságon, emellett 2006. február 14-én és február 27-én a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság, míg 2006. február 24. napján a Szegedi Városi Bíróság, mint megkeresett bíróság előtt lefolytatott tanúmeghallgatáson is megjelent. Mindezen túl 14., 21., 25., 35., 48., 50-I., 53., 55., 57. szám alatt előkészítő iratokat csatolt. A felperest a Csongrád Megyei Ügyvédi Kamara 2007. július 1. napjával a nyilvántartásából törölte, ezért ezt követően az I.r. alperes képviselőjét nem láthatta el.

A házastársi közös vagyon megosztása iránti perben 2009. február 18. napján beszerzett szakértői vélemény a **(település 2. neve)**-i ingatlan aktuális forgalmi értékét 34 000 000 Ft-ban határozta meg. Ezek után az I. és a II.r. alperesek 2009. július 9. napján a Zala Megyei Bíróság 4.P.20.684/2008/31-II. számú végzésével jóváhagyott egyezségben megállapodtak abban, hogy az I.r. alperes tulajdonaként nyilvántartott perbeli ingatlanilletőség a II.r. alperes tulajdonába kerül házastársi vagyonszövetség megszűntetése címén azzal, hogy a II.r. alperes hozzájárult az I.r. alperes jelzálogjogának bejegyzésére a II.r. alperest terhelő 2 800 000 Ft értékkiegyenlítés biztosítékeként. Mindezekre tekintettel a II.r. alperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzést nyert.

A jelen per I.r. alperese a jelen per II., III. és IV.r. alperesével szemben tulajdonjog megállapítása iránt terjesztett elő keresetet a Szegedi Városi Bíróságon 2005. október 4. napján P.22.370/2005. szám alatt. A perben az I.r. alperest szintén a felperes képviselte. A bíróság 7. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította és marasztalta a jelen per I.r. alperesét 100 000 Ft perkötségben, továbbá kötelezte 120 000 Ft eljárási illeték megfizetésére. E perben az I.r. alperes annak megállapítását kérte, hogy a **(település 1. neve, ingatlan címe)** alatti ingatlanból őt ténylegesen 30/90 rész illeti meg az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett 25/90 tulajdoni hányad helyett.

Időközben a házassági vagyoni perbeli képviselői tevékenység ellátására, továbbá a bontóperbeli, a tartási szerződés módosítása iránti perbeli és az ajándék visszakövetelésére irányuló perrel kapcsolatos ügyvédi munkadíj, költség és

készkiadás elszámolása tekintetében a felperes és az I.r. alperes 2005. május 20. napján megállapodást kötöttek. Ebben kijelentették, hogy a felperes ügyvédként megbízási

szerződés alapján képviselte az I.r. alperest a fent megjelölt perekben, amely ügyekkel kapcsolatosan az ügyvédi munkadíj, utazási költség, illetve készkiadás elszámolására nem került sor. Rögzítették továbbá, hogy adásvételi szerződést kötöttek egymással, amely szerint az I.r. alperes a felperesre ruházta a **(település 1. neve, ingatlan címe, hrsz.-a)** szám alatti ingatlan tulajdonában álló 21/90 illetőségét 6 000 000 Ft értékben. Az I.r. alperes elismerte, hogy az ingatlanhányad ellenértékét megkapta, így a tulajdonjog bejegyzése akadályba nem ütközik. A fentieken túl a felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy képviseli az I.r. alperest a házastársi vagyontörség megszüntetése iránt a Zala Megyei Bíróság előtt 4.P.20.478/2000. szám alatt folyamatban lévő vagyoni perben további díj és költség felszámolása nélkül, megfizeti az I. r. alperes helyett a II.r. alperesnek azt az összeget, amelyben a bíróság esetlegesen marasztalja az I. r. alperest, továbbá az I.r. alperest az adásvételi szerződéssel összefüggésben terhelő illetéket és személyi jövedelemadót, valamint kötelezettséget vállalt az I.r. alperessel szemben a II.r. alperes által még esetlegesen érvényesíteni kívánt vagyoni igény teljesítésére. Ugyanezen a napon a felperes és az I.r. alperes között a fentiekben írt tartalmú adásvételi szerződés jött létre az I.r. alperes tulajdonában lévő ingatlanilletőség átruházására vonatkozóan, amelyet utóbb felbontottak, majd újabb szerződést kötöttek, amely az előzőtől annyiban tért el, hogy az ingatlan vételárát 6 500 000 Ft-ban állapították meg. Ténylegesen azonban az adásvételi szerződés alapján a felperes vételárát nem fizetett, azt a felek a fenti megállapodásban részletezett ügyvédi tevékenység ellátása, illetve az ott megjelölt kötelezettségvállalások ellentételezéseként a felperest megillető díjazás fejében kiegyenlítettnek tekintették. A felperes az adásvételi szerződés alapján kérte az ingatlanügyi hatóságtól tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését, kérelmét azonban a földhivatal - a II. r. alperes vagyoni perben kötött egyezsége alapuló tulajdonjoga bejegyzésére tekintettel - elutasította.

A felperes és az I.r. alperes között 2005. november 11. napján újabb megállapodás jött létre, amelynek 2. pontjában rögzítették, hogy a felperes az I.r. alperes „beleegyezésével” pert indított a jelen per II-IV.r. alperesei ellen a **(település 1. neve, ingatlan címe)**i ingatlan tekintetében további tulajdoni hányad megszerzése érdekében. Megállapították, hogy az ezzel kapcsolatos képviselet a korábbi megállapodásban foglaltakon túlmenő tevékenység, ezért a megnyert tulajdoni hányadok megfizetésével történik az elszámolás, a felmerült és a jövőben felmerülő illetékeket, illetve pereszség esetén a költségeket a felperes vállalta viselni.

A felperes a Csongrád Megyei Bíróság előtt P.21.532/2010. szám alatt előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és a II.r. alperesek perbeli ingatlanhányad vonatkozásában létrejött és a bíróság által jóváhagyott egyezsége érvénytelen. Kérte továbbá a II.r. alperes tulajdonjogának törlése mellett tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, és a III. és a IV.r. alperesek, mint

tulajdonostársak ennek tűrésére kötelezését. Másodlagosan 7 000 000 Ft és annak 2005. június 3. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I. és a II. r. alpereseket az 1984. és 2005. év között ellátott peres és peren kívüli képviselőjük ellátásával kapcsolatos megbízási díj címén.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I.r. alperes a díjkövetelést 200 000 Ft erejéig ismerte el.

A bíróság 17. sorszámu ítéletével kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200 000 Ft-ot, valamint annak 2005. június 3. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 200 000 Ft, a II-IV.r. alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak ugyancsak 200 000 Ft perköltséget, valamint az államnak 420 000 Ft le nem rótt eljárás i illetéket. A felperes tulajdonjog bejegyzésére irányuló keresetét teljes egészében megalapozatlannak találta, a megbízási díjjal kapcsolatos igényét pedig - bizonyítottság hiányában - az I.r. alperes által elismert összeg erejéig ítélte megállapíthatónak.

A fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.029/2011/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. alperes által fizetendő késedelmi kamat mértékére vonatkozó pontosítással helyben hagyta, s rendelkezett a másodfokú perköltség, valamint a fellebbezés i illeték viseléséről.

A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott Pfv.II.20.331/2011/13. számú rész ítéletével a jogerős ítéletnek a tulajdonjog megállapítása iránti keresetet elutasító rendelkezését hatályában fenntartotta, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet a perköltség és a le nem rótt illeték viselésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot e körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, az I.r. alperes felülvizsgálati eljárás i költségét 150 000 Ft-ban, a le nem rótt felülvizsgálati eljárás i illeték összegét 378 000 Ft-ban állapította meg. A jogerős ítélet hatályon kívül helyezett rendelkezéseit illetően rámutatott arra, hogy a felperes és az I.r. alperes megállapodásukban a felperes által kifejtett, valamint a jövőben kifejtendő tevékenység, a felmerült és a jövőben felmerülő költségek és kiadások teljes ellentételezését 6 500 000 Ft-ban határozták meg. A megbízási szerződés teljesedésbe nem ment, hiszen a felperes nem látta el az I.r. alperes jogi képviselőt a vagyoni jogi per befejezéséig, továbbá nem realizálódtak a megállapodásban kikötött kockázati tényezők, s azok viselése a megbízási szerződés megszűnésével kizárttá is vált. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a csökkentett megbízási díj

összege szerűségének bizonyítása nem egyedül a felperes perbeli kötelezettsége volt, a bíróságnak a megbízási szerződésben foglalt - munkadíjat, költséget, készkiadást is

magában foglaló - teljes megbízási díjra, a vonatkozó pertárgyértékre, a perekben és peren kívül kifejtett ügyvédi jogi képviselői tevékenységre, a kockázati elemekre, valamint a bírósági eljárásokban megállapítható ügyvédi munkadíjakról szóló jogszabályban írtakra tekintettel mérlegeléssel kellett volna meghatározni a felperesi szolgáltatás ellenértékét. A megismételt eljárásban a bíróság feladatává tette a felek részletes meghallgatását a felperes perben, illetve peren kívül kifejtett ügyvédi tevékenységére, költségére és készkiadásaira vonatkozóan, valamint annak mérlegeléssel történő megállapítását, hogy a megbízási szerződés megszűnéséig a felperes az általa vállalt megbízotti tevékenységből mely szolgáltatásokat, illetőleg azokat milyen arányban teljesítette ellenszolgáltatás nélkül.

A megismételt eljárásban a felperes másodlagos keresetét, az I.r. alperes pedig ellenkérelmét változatlanul fenntartotta. Az I.r. alperes emellett 100 000 Ft erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő arra hivatkozva, hogy a Szegedi Városi Bíróság előtt 12.P.20.595/2007. szám alatt folyamatban volt perben pervesztes lett, amelynek következtében a bíróság 100 000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte. Ezt az összeget kiegyenlítette, holott a 2005. november 11. napján kelt megállapodás alapján ez a felperest terhelte.

Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 330 000 Ft-ot, valamint annak 2007. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 450 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett illetékből a felperes 976 700 Ft, az I.r. alperes 229 500 Ft megfizetésére köteles. Határozatának indokolásában rámutatott, hogy a felperes kizárólag a megállapodásban felsorolt perekben kifejtett tevékenysége ellentételezését kérheti. Nem képezheti az elszámolás tárgyát az ezen túl 1984. évre visszamenően felsorolt, az I.r. alperes részére kifejtett megbízási tevékenység. E körben utalt **tanú neve**) tanú vallomására, amely szerint a felek a perbeli megállapodással az egymás közötti minden függőben lévő ügyet rendezni kívántak, a megállapodásban, illetve adásvételi szerződésben a teljes elszámolás megtörtént. A megállapodás szerinti megbízási díj összegszerűségének alátámasztására nem fogadta el a felperes által csatolt - az egyes ügyekben felvett - tényvázlatokat. Rámutatott, hogy a felperes által csatolt okiratok formailag eltérnek az I.r. alperes által csatolt, ugyanazon ügyekre vonatkozó tényvázlatoktól, a felperestől származó utólagosan kézzel írt bejegyzések nem alkalmasak a megbízási díj összegének igazolására. Egyesével vizsgálta a megállapodásban felsorolt perekben kifejtett ügyvédi tevékenységet, a tárgyalási jelenlétet, a készített beadványok számát és terjedelmét, s e tényezők alapján - utalva a peres eljárásokban alkalmazandó ügyvédi munkadíj megállapítására vonatkozó 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet ügyvédi munkadíj

mérséklésére vonatkozó szabályaira - az ajándék visszakövetelése iránti per tekintetében 50 000 Ft-ban, a tartási szerződés módosítása tárgyában indított per kapcsán 80 000 Ft-ban, a házassági bontóperre vonatkozóan 150 000 Ft-ban, a házastársi vagyontöredék megszüntetése iránti pert illetően 900 000 Ft-ban, míg a Szegedi Városi Bíróságon indított tulajdonjog megállapítása iránti perrel kapcsolatosan 250 000 Ft-ban, összesen 1 430 000 Ft-ban határozta meg a felperest megillető megbízási díj összegét, amelybe beszámította az alperes beszámítási kifogásában szereplő és a csatolt megállapodás alapján megalapozottnak ítélt 100 000 Ft-ot.

A házassági bontóper kapcsán hangsúlyozta, hogy e perben a megbízási díjat nem lehet 1 000 000 Ft perérték alapján számolni arra is tekintettel, hogy a II.r. alperes viszontkeresetét a bíróság elutasította és kizárólag a kötelék tekintetében tárgyalta. Utalt arra, a felperes maga adta elő, hogy a keresetlevélen 7 000 Ft illetékbélyeget rótt le, így az általa csatolt tényvázlaton szereplő, állítása szerinti 1 000 000 Ft ügyvédi munkadíj és 300 000 Ft költségátalány nem fogadható el.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a marasztalási összeg 6 500 000 Ft-ra történő felemelését kérte. A keresetét a kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében felemelte, és 2005. május 12. napjától kérte az I.r. alperes késedelmi kamat megfizetésére kötelezését.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a P.20.216/2000. számon folytatott házassági bontópert megelőző eljárást, amelyben emlékezete szerint a bíróság két tárgyalást tartott, s tekintve, hogy az illetékesség is vitatottá vált, másodfokú eljárás is volt folyamatban. Hangsúlyozta, a házastársi vagyoni perben az I.r. alperes képviselőjét az elsőfokú bíróság által megállapított időponttól eltérően 2007. októberéig látta el. Változatlanul hivatkozott arra, hogy az 1984. évtől kezdődően különböző ügyekben képviselte az I.r. alperest, továbbá a II.r. alperes képviselőjét is ellátta az előző házasságával kapcsolatos vagyoni perben. Hangsúlyozta, hogy valamennyi képviselő díjának a fedezete volt az I. r. alperessel kötött adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlanhányad, illetve annak ellenértéke. Álláspontja szerint a perbeli megállapodás, mint teljes bizonyító erejű okirat igazolja követelését. Kiemelte, a Kúria állásfoglalása szerint a kikötött 6 500 000 Ft megbízási díjat olyan összeggel kell csökkenteni, amely a megbízásból nem teljesített tevékenységhez igazodik. Előadta, 2007. novembere után a vagyoni perben csak szakértői bizonyítás zajlott, majd a felek egyezséget kötöttek. Kifogásolta, az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a tárgyalásokra 250 km-t kellett utaznia, amely esetenként 2 napot is igénybe vett. Hangsúlyozta, hogy az ügyvédi munkadíj szabad megállapodás tárgya.

Az I.r. alperes fellebbezésében a marasztalási összeg 315 000 Ft-ra történő leszállítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlértékelte a felperesnek mind a megbízás

ellátása keretében vállalt kockázatát, mind pedig az általa végzett jogi képviselési tevékenységet. Hangsúlyozta, nem hagyható figyelmen kívül, hogy a megállapított megbízási díj magában foglalta mindazt a költséget, kiadást, illetve azt az összeget, amely a vagyontársak megszűntetése iránti perben őt terhelte volna, ideértve a perben felmerülő illetékfizetési kötelezettséget, továbbá a volt házastársa által ellene érvényesített és a jövőben érvényesítendő vagyoni igény teljesítését is. Érvelése szerint a megállapítás megkötésekor már lezárult perekben az elsőfokú bíróságnak a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet szerint kellett volna megállapítania az ügyvédi munkadíjat. Számítása szerint az ajándék visszakövetelése iránti perben a keresetlevél elkészítésének díja 20 000 Ft-ban határozható meg, figyelemmel arra is, hogy a perben a bíróság a perbeli képviselést végig ellátó ügyvéd részére 100 000 Ft ügyvédi munkadíjat állapított meg. A tartási szerződés életjáradéki szerződéssé alakításával kapcsolatos perben az utazási és postaköltséggel együtt sem haladhatja meg a megbízási díj a 20 000 Ft-ot, mivel a pertárgy értéke 60 000 Ft volt. A házassági bontóper kapcsán reálisan megállapítható ügyvédi munkadíj összegét 75 000 Ft-ban kérte elszámolni. Hangsúlyozta, hogy a házassági vagyontársak megszűntetése iránti perben a felperes három tárgyaláson vett részt, kiemelte továbbá, hogy e perben 11 286 000 Ft értékkiegyenlítés volt a vele szemben előterjesztett vagyoni követelés, s a felperes a megállapításban ezen összeg megfizetésének a kockázatát vállalta magára a 6 500 000 Ft értékű tulajdoni hányadért cserébe. Ugyanakkor megállapítást nyert, hogy az ingatlanok a házastársa által megjelölthöz képest lényegesen eltérő értéket képviseltek, amelynek az eredménye az lett, hogy a házastársát terhelte értékkiegyenlítés fizetésének a kötelezettsége. Utalt arra, a felperes maga adta elő, teljesen bizonyos volt abban, hogy a perlése sikeres lesz, tehát kockázatot egyáltalán nem vállalt. Figyelemmel arra is, hogy a pernek csak egy bizonyos szakaszában látta el a képviselést, a megbízási díj összegét 300 000 Ft-ban kérte megállapítani. A tulajdonjog megállapítása iránti perben elszámolt ügyvédi munkadíjjal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy e per a felperes rábeszélésére indította, a felperes a csatolt megállapítás alapján e per minden felmerülő költségét vállalta, ezért e vonatkozásban megbízási díjra nem tarthat igényt. Mindezek alapján álláspontja szerint a felperest legfeljebb 415 000 Ft összegű megbízási díj illetné meg, amelybe 100 000 Ft beszámítására jogosult.

Kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét. Fellebbezése szerint az eredetileg 7 000 000 Ft pertárgyértékű perben a felperes 1 330 000 Ft erejéig lett pernyertes az elsőfokú bíróság ítélete szerint, ami ránézve kedvezőbb, 80-20 % arányú pernyertességet jelent. Előadta, az alapperben és a megismételt eljárásban hat alkalommal utazott **(település 2. nevéről település 3. nevére)**, amely alkalmanként 20 000 Ft költséget jelentett számára. Ehhez képest az elsőfokú bíróság mindössze 450 000 Ft perköltséget állapított meg a javára.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének alperesi fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése alaptalan, az I.r. alperes fellebbezése kisebb részben alapos.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes ügyvédi megbízási szerződés alapján az I.r. alperest évtizedek óta képviselte peres, illetve peren kívüli ügyekben. Ugyanakkor - amint azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította - a perbeli - 2005. május 20. napján kelt - megállapodás kizárólag az abban feltüntetett ügyekben (ajándék visszakövetelése, házasság felbontása, tartási szerződés módosítása, házassági vagyoni jogi per) való képviselői díjának elszámolását célozta.

Lényeges, hogy a 6 500 000 Ft összegű megbízási díj a kifejtett ügyvédi tevékenység díján, a költségeken és készkiadásokon túl, egyéb, a felperes által vállalt, a tényállásban részletezett tartalmú kockázati elemeket is magában foglalt.

Tény, hogy a felperest a Szegedi Ügyvédi Kamara 2007. július 1-jei hatállyal törölte az ügyvédi névjegyzékből, amelynek következtében a továbbiakban ügyvédi tevékenységet az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. (továbbiakban: Ütv.) 13. § (1) bekezdése alapján nem folytathatott, s ezzel egyidejűleg az Ütv. 24. § (5) bekezdés d) pontja alapján az I.r. alperestől származó megbízása is megszűnt. Alaptalanul kifogásolja ezért a felperes a megbízási jogviszony megszűnésének elsőfokú bíróság által megállapított időpontját.

Mindebből következően a szerződés a megbízás teljesítése előtt szűnt meg, ezért a felperes a Ptk. 478.§ (3) bekezdése alapján a díjnak a tevékenységével arányos részét követelheti.

A felek a megállapodásban nem határozták meg az egyes ügyek ellátásával felmerült képviselői díj mértékét, ezért nincs olyan objektív adat, amely alapján megállapítható lenne, hogy az egyes ügyekhez kapcsolódó megbízási díj, valamint a vállalt kockázat a 6 500 000 Ft-ban meghatározott ellenszolgáltatáson belül milyen arányt képvisel. Alaptalanul hivatkozik a felperes arra, hogy az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok igazolják az egyes megbízások kapcsán felmerülő díjigényét. Az ítélet táblája osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint ezek az okiratok a felperesi előadás alátámasztására nem alkalmasak, e körben az ítélet táblája csupán utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira, kiemeli továbbá, hogy a felperesi költségekre és készkiadásokra nézve a megismételt eljárásban sem merült fel konkrét adat.

A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetésével állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és

meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság mérlegelése tehát kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékoknak és a felek,

valamint a per egyéb résztvevői magatartásának egybevetésére és a maguk összességében való értékelésére. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása és a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során a Pp. fent hivatkozott rendelkezésének megfelelően járt el. A felperes által teljesített egyes megbízásokhoz kapcsolódó díj összegét a releváns körülmények (perérték, a felperes által szerkesztett beadványok száma, tárgyalási jelenlét, az ügy bonyolultsága, feltételezhető felkészülés és előkészítő tevékenység, ügyféllel való kapcsolattartás) és az ezekre vonatkozó bizonyítékok okszerű mérlegelésével határozta meg. A jogszerű mérlegelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti, így a fellebbezési eljárásban nem volt lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a bizonyítékok felülmérlegelésére (BH2006. 403). A fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel ugyanakkor az ítéltábla kiemeli az alábbiakat.

A házassági vagyoni jogi per a megbízási szerződés megszűnését követő két év elteltével fejeződött be, a felperes a megbízás megszűnése következtében ezen időszak alatt az I.r. alperes képviselőt ellátni nem tudta, mint ahogyan a szerződés megszűnésével a vállalt kockázati tényezők viselése is kizárta. Ez utóbbi tekintetben lényeges, hogy a felperes vállalta az I.r. alperes által fizetendő esetleges marasztalási összeg megfizetését. Alapítván az az érvelése, hogy e tekintetben tényleges kockázatot nem vállalt. A szerződéskötés időpontjában ugyanis a II.r. alperes I.r. alperessel szemben támasztott követelése közel 17 000 000 Ft volt, a vitás ingatlan forgalmi értékét 60 000 000 Ft-ban határozta meg. Az azonban, hogy e követelés milyen mértékben eltűnt, csak a perben 2009. évben beszerzett szakértői véleményből volt megállapítható. A fenti kockázati tényező mellett konkrét, a megbízási díj összegét csökkentő kötelezettségvállalás volt a felperes részéről az I.r. alperest terhelő személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség teljesítése, amely szintén nem realizálódott. Lényeges és nem kis kockázati tényezőt jelentett továbbá a II.r. alperes által az I.r. alperessel szemben esetlegesen a jövőben érvényesítendő házassági vagyoni jogi igény teljesítésére vonatkozó kötelezettségvállalás is.

Az ítéltábla megítélése szerint a megállapodás szerinti megbízási díj, valamint az elsőfokú bíróság által a megbízás tárgyát képező egyes ügyek kapcsán megállapított díj összegének különbözetében határozható meg a felperes által vállalt, de nem teljesített megbízás, illetve nem realizálódott kockázatok mértéke, ezért a felperes az általa teljesített megbízásokra vonatkozóan az elsőfokú bíróság által megállapított díjra tarthat igényt.

Az I.r. alperes fellebbezése annyiban megalapozott, hogy a Szegedi Városi Bíróságon P.22.370/2005. szám alatt folyamatban volt perben végzett képviselői tevékenységért járó megbízási díj a perbeli megállapodás keretében nem

számolható el a felperes javára. A 2005. május 20. napján kelt megállapodásban e per nem került feltüntetésre, a 2005. november 11. napján kelt megállapodás pedig kifejezetten kizárja az e megbízás teljesítésével kapcsolatos díj érvényesíthetőségét. Ez utóbbi szerződésből kitűnően a felperes díjazásra csak akkor vált volna jogosulttá, ha eljárása eredményre vezetett volna, s díja ebben az esetben a megnyert tulajdoni hányadokhoz igazodott volna. Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság által az e perhez kapcsolódóan megállapított 250 000 Ft összegű megbízási díjjal leszállította az I. r. alperest terhelő marasztalás összegét.

Mindezek alapján a felperest megillető megbízási díj összege 1 080 000 Ft-ban állapítható meg. Ez a keresetben érvényesíteni kívánt 7 000 000 Ft perértékhez igazodóan a felperes részéről 85 % arányú pervesztességet jelent. Erre figyelemmel megalapozottan kifogásolta az I. r. alperes az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését. Az I. r. alperes perköltségként igényt tarthat a tárgyaláson való megjelenések költségére, továbbá a képviselőt ellátó ügyvéd munkadíjára (Pp. 75. § (1) - (2) bekezdés). Az I. r. alperes a két elsőfokú eljárás során öt tárgyaláson jelent meg, útiköltségként a II. osztályú vonatjegy számolható el javára, amely alkalmanként (oda-vissza) 13 640 Ft, összesen 68 200 Ft. Ebből 85 % arányú pernyertességére figyelemmel 57 970 Ft illeti meg. A képviselőt ellátó ügyvéd munkadíja címén a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (6) bekezdése és 4/A. §-a alapján az elsőfokú, a megelőző másodfokú, illetve a Kúria előtti eljárásra összesen 600 000 Ft részperköltségre tarthat igényt, így az ítéltábla a felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét ennek megfelelően felemelte.

A marasztalási összeg leszállítása szükségessé tette a felmerült eljárási illeték viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatását is, ezért az ítéltábla a felperes által fizetendő illeték összegét pervesztességéhez igazodóan 1 025 100 Ft-ra felemelte, míg az I. r. alperes által fizetendőt 180 900 Ft-ra leszállította.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes a saját fellebbezése kapcsán 5 170 000 Ft, az I. r. alperes fellebbezésével összefüggésben 250 000 Ft, összesen 5 420 000 Ft erejéig bizonyult pervesztesnek, míg az I. r. alperes fellebbezése 765 000 Ft összeg tekintetében megalapozatlan. Mindez az I. r. alperes 4 655 000 Ft összegre

vonatkozó pernyertességét jelenti, ennek alapulvételével a Pp. 81. (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a felperest az I. r. alperes jogi képviselőjével felmerült és a hivatkozott IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. §-a szerint meghatározott másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A másodfokú eljárásban mind a felperes, mind pedig az I.r. alperes személyes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért a feljegyzett összesen 494 800 Ft (felperesi fellebbezés: 413 600 Ft, I.r. alperesi fellebbezés 81 200 Ft) másodfokú eljárási illetékből a felperes 433 600 Ft-ot, az I.r. alperes 61 200 Ft-ot köteles megfizetni az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a Pp. 81. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel.

S z e g e d , 2012. november 20.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró